

نگارخانه

«بی‌شمار» حکایت شمارش‌ناپذیرهای زندگی

● **عسل عباسیان**: نمایشگاه «بی‌شمار» مجموعه‌نقاشی‌های فرح سلطانی روزهای نخست اردیبهشت در گالری شیرین به نمایش درآمد؛ این مجموعه‌نقاشی‌ها شمارش‌ناپذیرهای زندگی است.

متر که در وهله اول نشانه اندازه‌گیری است، در نقاشی‌های فرح سلطانی ماهیت اصلی خود را از دست داده و به صورت نوارهای درهم‌تیده، با رنگ‌هایی فانتزی و قلمی انتزاعی ترسیم می‌شوند. همان‌گونه‌که از عنوان نمایشگاه پیداست، نقاشی‌های مجموعه بی‌شمار متهایی هستند بدون اعداد شمارش و حتی گاهی بی‌خط؛ متهایی که حالا بیشتر به نوعی «خطایی» شبیهند که برخلاف قاعده‌سازی‌های متداول خطاطی با پیچیدگی‌هایی که دارند، این‌بار عدم سنجش و معیار را در موج‌های خود انعکاس می‌دهند؛ چیزی شبیه به «تایپوگرافی» پسامدرن که کلماتی را ترسیم می‌کنند که مضمون آن عواطف انسانی را دربر دارند.

چیزهایی همانند عشق، دوستی، همدلی و... که قابل اندازه‌گیری نیستند؛ مثلاً در یک تابلو کلمه «عاشق» را می‌بینیم که یک‌بار از راست به چپ و بار دیگر از چپ به راست با مترهایی بی‌عدد تصویر شده‌اند که شاید دیگر نه «متر» و نه «خط» هستند، بلکه دو انسان عاشقند که در چهاردیواری قاب به دور هم می‌رقصند. بی‌هوا، بی‌قاعده و بی‌حساب‌و‌کتاب فرح سلطانی که در همه آثارش عنصر تکرار‌شونده متر را دارد، درباره نقاشی‌های نمایشگاه «بی‌شمار» می‌گوید: «در دورانی متر می‌کشیدم. مثل کپه‌های نوار که در نمایشگاه قبلی‌ام در گالری تالت در مجموعه «پس از یک شب طولانی» به نمایش درآمد. آنجا ایده مته‌ها حس نوستالژیک را قرار بود منتقل کنند، اما بعد به این فکر کردم که همه چیزها مترشدنی نیستند و یاد ضرب‌المثلی اقدام که می‌گوید هم‌چیز را با متر خودت سنج. احساس کردم واقعاً چیزهایی هست که نمی‌توان آنها را اندازه گرفت. تصمیم گرفتم با متر که معیار اندازه‌گیری است حالا چیزهایی را نقاشی کنم که قابل اندازه‌گیری نیستند؛ مثلاً در تابلویی چهار کلمه عشق در هم تنیده شده. برحسب برداشت خودم از کلمه عشق، چیدمان کردم و متر را کشیدم. با متر واقعی تایپوگرافی کردم. یک جور خطاطی است که هیچ قانونی هم ندارد. از یک زمانی حس کردم مته‌ها نباید عدد یا حتی خط و نشانه داشته باشند. پس شماره‌ها را هم حذف کردم. از یک زمانی هم خیلی ایده‌هایم انتزاعی شد. عشق‌ها، مثل دو انسان در هم تنیده شدند و چیدمان مته‌ها انتزاعی شده. فرح سلطانی واگویه‌هایی هم با خود در دورانی که این مجموعه را می‌کشیده داشته؛ مثلاً «یک شب بین خواب و بیداری در هجوم افکار، به این فکر کردم که احتمالاً اعداد خیلی چیزها را برایمان ساده می‌کنند. شاید اگر به صحت اعداد شک کنیم، خیلی چیزها برایمان غیرقابل‌باور، سخت و پیچیده می‌شوند. ولی کاش واقعا می‌شد یک چیزهایی را اندازه گرفت، یک چیزهایی را وزن کرد یا یک چیزهایی را معامله کرد، ولی متأسفانه یا خوشبختانه چیزهایی توی دنیا هست که نمی‌شود روی آنها اندازه گذاشت...».او در جایی دیگر به فلسفه اعداد در زندگی می‌اندیشد: «توی آشپزخانه بودم، صدای تلویزیون که از اتاق نشیمن می‌آمد را شنیدم. گوینده می‌گفت: وقوع یک حمله انتحاری در کابل ۱۳ کشته و ۶۴ زخمی به‌جا گذاشت. در این انفجار شش زن و یک کودک از قربانیان این حادثه بودند. اما آیا با کشته‌شدن شش زن فقط شش نفر از دنیا رفتند؟ یا کودکانی که ممکن بود از این زن‌ها متولد شوند هم حق جیاتشان را از دست دادند؟ آیا هزاران آرزو نمرد؟ فقط کافست که فکر کنیم یکی از آن آدم‌ها از عزیزان ما بوده. حالا ارزش این اعداد چقدر تغییر می‌کند؟ مته‌ها هنرمند به حساب می‌آید.

بازگشت «ماربازی» به ایرانشهر

● **گروه هنر**: نمایش «ماربازی» کاری از سعید دشتی پس از توقفی کوتاه در بلیت‌فروشی و حل مشکلات مجوز به ایرانشهر بازگشت و گوهر خداینش این اثر را افتتاح می‌کند.باریکران اثر به ترتیب حروف الفبا عبارت‌اند از کامیوز دیرپاز و بهاره رهنما، «ماربازی» از روز ۲۳ اردیبهشت ساعت ۲۰ در تماشاخانه ایرانشهر سالن استاد حمید سمندریان روی صحنه خواهد رفت. علاقه‌مندان برای تهیه بلیت می‌توانند به سامانه تی‌سوال به آدرس tiwall.com یا گیشه تماشاخانه ایرانشهر مراجعه کنند.

بهناز شیرینی: دریافت سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل مرد در سی‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر توسط علی نصیریان، برای فیلم «مسخره‌باز» و نخستین تجربه سینمایی کارگردانش، جالب و مسرت‌بخش بود و غافلگیری عجیبی به همراه داشت. اینکه به چه دلیل هنرمندی مانند نصیریان در طول سال‌ها فعالیتش در سینما از چشم داوران جشنواره طی سال‌های متوالی برگزاری جشنواره فیلم فجر دور مانده است، حیرت‌انگیز بود، اما صحبت‌های نصیریان در اختتامیه جشنواره در روزهایی که تلخی مرگ همسرش را تجربه می‌کرد، نشان داد برخلاف تصور دوستدارانش، او بی‌هیچ چشمداشتی به تشویق و جایزه‌ها در تمام سالیان عمر هنری‌اش تنها با عشق کار کرده و همچنان دست به تجربه‌کردن می‌زند و اتفاقاً به‌خاطر فیلمی تشویق می‌شود که با هنرمندی در کنار کارگردانی جوان ایستاد. اما نصیریان از جمله هنرمندانی است که مسیرش را در سینما و تلویزیون با آگاهی و دقت انتخاب کرده است و همچنان با وسواس به دعوت کارگردانان پرشمار بله می‌گوید. «بزرگ‌آقای» سریال «شهرزاد» از دیگر آثاری است که در سال‌های اخیر از او شاهد بودیم و محبوبیت این شخصیت در بین تماشاگران این سریال فراموش مصطفی شیر (مجری برنامه) درباره ایده ساخت «منیر» گفت: «این فیلم به منظور نمایش در حاشیه نمایشگاهی از آثار منیر فرمانفرمایان که در سال ۲۰۱۴ در موزه گوگنهایم به نمایش درآمد ساخته شد و در طول ماه‌هایی که این نمایشگاه برگزار می‌شد بارها به نمایش گذاشته شد».کیارستمی که در «منیر» به برش‌هایی از زندگی و فعالیت‌های منیر فرمانفرمایان، هنرمند فقید عرصه هنرهای تجسمی پرداخته، درباره نمایش این فیلم بدون زیرنویس فارسی گفت: «امروز، نخستین نمایش رسمی این فیلم به حساب می‌آید و متأسفانه نسنخ‌ای از این فیلم که زیرنویس فارسی داشته باشد هنوز آماده نشده است».کیارستمی سپس با اشاره به اینکه مستند «منیر» حدود پنج سال قبل از درگذشت منیر فرمانفرمایان (در فروردین‌ماه گذشته) ساخته شده، گفت: «تصور می‌که از خانم فرمانفرمایان در این فیلم ثبت شده نشان می‌دهد او آدم بسته‌ای بود. جلسه اول فیلم‌برداری، همان سکانس آغاز فیلم بود که در آن می‌گوید اصلاً لاش نمی‌خواهد در فیلم حضور داشته باشد و از جلوی دوربین کنار می‌رود. متأسفانه ایشان حتی تا آخرین روز تصویربرداری که حدود یک‌سال‌ونیم طول کشید هم با حضور در مقابل دوربین راحت نبود و از انجام این کار سر‌باز می‌زد».وی همچنین درباره تمهید خود برای ضبط نماهای این فیلم گفت: «از آنجا که خانم فرمانفرمایان تمایلی برای حضور در فیلم نداشت، حدود شش ماه فقط صدای ایشان را ضبط کردیم. برای این کار از خانه فریار جواهریان که دوست قدیمی‌اش بود خواهرش کردیم. با ایشان گفت‌وگو کنده».کیارستمی گفت: «این فیلم درمجموع بیش از ۳۰ جلسه تصویربرداری داشت، می‌توان گفت خانم فرمانفرمایان آدم بدقولی بود که خیلی‌وقت‌ها قهر می‌کرد و از انجام این کار طفره می‌رفت».کیارستمی سپس در پاسخ به پرسش مجری برنامه درباره کاربازید از باغ قدیمی او گفت: «خوشبختانه گالری دائمی آثار او از حدود یک‌سال‌ونیم پیش در باغ نگارستان تهران آغاز به کار کرده و این گالری شامل اغلب کارهای اوست که بیش از این آنها را وقف دانشگاه تهران کرده بود».وی همچنین با اشاره به شهرت منیر فرمانفرمایان در سال‌های بعد از ۸۰ سالگی گفت: «می‌توان گفت او تنها حدود ۱۶ سال به‌عنوان یک آرتیست شناخته شده بود و نمایشگاه برگزار

درباره این روزهای علی نصیریان می‌شکنم، ولی خم نمیشم!*

حقیقتاً از همبازی‌شدن با او لذت بردم. بازیگر نخستین کسی است که متوجه می‌شود سر جایش هست یا نه. نخستین کسی است که اگر لذت برد و احساس کرد که سر جایش هست با مردم ارتباط برقرار می‌کند. مردم هوشمند هستند، نمی‌توانیم آنها را ساده بگیریم. عکس‌العمل‌هایی که از مردم می‌بینیم، عملکرد ما را مشخص می‌کند. شخصیت «بزرگ‌آقا» هم برای من جذابیت‌های خاص خودش را داشت. منتها من نگاه دیگری به این شخصیت داشتم و وقتی آن را با آقای فتحی در میان گذاشتم، متوجه شدم که نگاه من ساختار دیگری در قسه طلب می‌کند که نمی‌شد

نشست فیلم مستند منیر، ساخته بهمن کیارستمی

شهرت در ۸۰سالگی

می‌کرد. البته او خیلی کارهای فراوان و متنوعی انجام داده بود، اما هنر اینکه‌کاری‌هایش به دلیل ایرانی‌بودن، موفق‌تر از سایر کارهایش جلوه کرد».کیارستمی افزود: «در حقیقت باید اشاره کرد که او همواره در حال تولید آثار هنری بوده؛ از نوشتن یادداشت‌های بصری روزانه گرفته تا ساخت آثاری برای هدیه‌دادن به افراد مختلف. نکته اینجاست که شهرتی که بعد از ۸۰ سالگی به سراغ او آمده بود تأثیر چندانی در زندگی‌اش نگذاشته بود. شاید مهم‌ترین تأثیر این اتفاق، تصمیم او برای بازگشت به ایران و ادامه همکاری با آینه‌کارها و گروهی بود که در کنار آنها می‌توانست آثار درخشانی خلق کند. این در حالی است که او در تمام این سال‌ها کار کرده بود بدون اینکه دیده شود».وی در ادامه جلسه در پاسخ به پرسش دیگری درباره انتخاب تمرکز فیلم بر زندگی هنری منیر فرمانفرمایان گفت: «به‌هرحال فیلم‌ساختن درباره هنرمندی که فضای خاص و محدودی را در اختیار سازنده فیلم قرار می‌دهد کار آسانی نیست. او در همین فیلم می‌توانست هنرمندی باشد که به دلیل اتفاق‌های درگیر با زندگی شخصی‌اش، خود را یک آدم سیاسی معرفی کند، اما اصلاً علاقه‌ای به انجام این کار نداشت؛ به‌عنوان مثال بخش‌هایی که از حضور ایشان در باغ قدیمی او اشاره به همسرش در این فیلم وجود دارد، تنها به اصرار من انجام شد و خودش تمایلی به صحبت دراین‌باره نداشت. چنان‌که تصور می‌کرد فکرکردن به چیزهایی که از دست داده پیوه‌د است و طبعاً نسبت به این موضوع دافعه داشت».کیارستمی در بخش دیگری از صحبت‌های خود با اشاره به نگرانی منیر فرمانفرمایان نسبت به شکسته‌شدن حریم زندگی خود می‌اش گفت:

کارم می‌کنم. در این سریال هم با استفاده از تجربیات، فیلم‌نامه، موقعیت‌ها و توضیحات آقای فتحی شخصیتی که باید، شکل گرفت». اینها بخشی از گفت‌وگوی علی نصیریان با روزنامه «شرق» در زمان پخش سریال شهرزاد درباره نگاهش به بازیگری و حضورش در این سریال بود.

اما علی نصیریان بعد از چندسال دوری از تلویزیون، شب‌های ماه مبارک رمضان با سریال «برادر جان» بار دیگر به تلویزیون برگشت؛ سریالی که به قلم سعید نعمت‌الله نوشته شده است و محمدرضا آهنج آن را کارگردانی می‌کند. با گذشت تنها چند قسمت از پخش این سریال قضاوت درباره کیفیت سریال کمی زود است، هرچند در این زمان اندک هم برخی از اهالی سینما از قدرت بازی او و حضور تأثیرگذار نصیریان در مجموعه نوشتند، اما قطعاً بسیاری از علاقه‌مندان آثارش از او خاطره‌ای ماندگارتر از شب‌های ماه رمضان دارند و سریال «میوه ممنوعه» یکی از بازی‌های متفاوت او در تلویزیون بود؛ سریالی به قلم علیرضا نادری و کارگردانی حسن فتحی که همچنان بازپخش این سریال تماشاگران زیادی را با خود همراه می‌کند و از جمله مجموعه‌های موفق سینما در سال‌های اخیر محسوب می‌شود. علی نصیریان بعد از ۶۹ سال کار حرفه‌ای در سینما، تئاتر و تلویزیون همچنان حضورش رای مخاطبان کارهایش غافلگیرکننده است و بی‌تردید برگ برنده آثاری است که هنر او را به نمایش می‌گذاردن.

●**بخشی از دیالوگ علی نصیریان در سریال «میوه ممنوعه»**

سپس در پاسخ به پرسش یکی از تماشاگران حاضر در سالن گفت: «برای تعدادی از هنرمندان ایرانی که در این فیلم حضور دارند، صحبت‌کردن به زبان انگلیسی راحت‌تر بود و به همین دلیل از همه آنها‌که به نوعی در زندگی هنری منیر فرمانفرمایان تأثیر گذاشته بودند، خواستیم تا به زبان انگلیسی درباره او صحبت کنند».بهمن کیارستمی در بخش دیگری از این نشست پرسش و پاسخ درباره غیبت کولازهای منیر فرمانفریان در فیلم خود گفت: «این کولازها به عنوان کار هنری تولید نشده‌اند و بیشتر شبیه تولیداتی هستند که ایشان از آنها به عنوان یادداشت‌های روزانه خود استفاده می‌کرده است».وی افزود: «او چنان که یکی از گفت‌وگوشونده‌ها نیز می‌گوید، از وقتی هنرمند شد که از مسئولیت مراقبت از خانواده‌ها شد. در حقیقت، خانم فرمانفرمایان تا قبل از آن یک مادر تمام‌وقت بود که فرصت چندانی برای خلق آثار هنری نداشت».کیارستمی افزود: «او از سال‌ها قبل آماده پذیرش مرگ و رفتن بود. به همین دلیل همواره در حال چیدن مقدماتی بود که می‌دانست در غیاب خود به نمایش گذاشته خواهد شد. کمک به رانداندازی «بنیاد منیر» با همکاری کسانی که به آنها اعتماد داشت نیز در همین راستا قرار می‌گیرد».وی سپس درباره حساسیت‌های منیر فرمانفرمایان نسبت به تولید این مستند گفت: «او هم‌مثل کسانی که از دیدن و شنیدن تصویر و صدای خود آزرده‌خاطر می‌شوند، از تماشای این فیلم این داشت و هیچ‌وقت به صورت کامل به تماشای این فیلم ننشست؛ به همین دلیل نمی‌توانم بگویم که فیلم «منیر» مورد تأیید خود او بود. در نهایت می‌توان گفت از آنجا که خانم فرمانفرمایان تأیید نهایی فیلم را منوط به نظر دوستان و نزدیکان خود می‌دانست، نظر آنها را پذیرفت و با فیلمی که درباره خود او ساخته شده بود کنار آمد».بهمن کیارستمی در بخش پایانی این جلسه در پاسخ به پرسشی درباره تأثیر خود از کارهای زنده‌یاد عباس کیارستمی گفت: «به‌هرحال هرکس توانایی فیلم‌برداری از تنها یک بخش از فرد مورد نظر خود را دارد و من در مورد خودم می‌توانم بگویم بسیار تحت تأثیر مستندهای پدرم بوده و هستم».وی سپس تازه‌ترین ساخته خود (مستند «اکسدوس») را ادای دین به فیلم «مشق شب» دانست و افزود: «اختلاف خیلی از کسانی که در اینجا حضور دارند نیز از ایشان تأثیر گرفته‌اند؛ چه رسد به من که در فضای ذهنی نزدیک به پدرم بزرگ شده و همه‌چیز را از ایشان آموخه‌ام».کیارستمی همچنین گفت: «من بیشتر تحت‌تأثیر مستندهای پدرم و فیلم‌هایی که در دهه ۶۰ تا ۷۰ برای نمایش در کانون [پروژش فکری کودکان و نوجوانان] ساخت هستم. فیلم‌های خاصی که به نظرم جایشان در سینمای امروز ایران خالی است و دلم می‌خواهد به آنها بپردازم».

با ۱۶ هزار مخاطب، ایرانشهر سال ۹۸ را آغاز کرد

به کار خود در این مجموعه تئاتری پایان دادند.نمایش «یک ساعت آرامش» با بلیت‌های ۲۰ و ۲۵ هزارتومانی به نمایش نشستند. همچنین تعداد ۶۲۰ مخاطب شامل هنرمندان و اصحاب رسانه، با بلیت میهمان به تماشای این نمایش نشستند.طبق این آمار، فروش نمایش «غلامرضا لیخندی» در ۳۱ اجرا مبلغ ۹۷ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان بوده است.نمایش «اکوان دیو» به کارگردانی عباس عبدالله‌زاده نیز در ۲۹ اجرای خود پذیرای دو هزار و ۵۳۰ مخاطب بود. ۱۹ هزار تومانی در ساعت‌های ۱۹:۴۵ و ۲۱:۳۰ در سالن دکتر ناظرزاده اجرای عمومی خود را آغاز کرده بودند. شامگاه ۱۸ اردیبهشت‌ماه ۹۶۰ هزار تومان بوده است.

زیر آسمان فیروزهای

استقبال آلمانی‌ها از یلدا عباسی

● **گروه هنر**: حضور یلدا عباسی نوازنده دوتار خراسان در کنسرت‌های آرن‌ا تور گروه موسیقی شیلر با استقبال تماشاگران آلمانی مواجه شد.گروه موسیقی شیلر که فروردین امسال جدیدترین آلبومش با نام «صبح دم» را با همکاری با هنرمندان ایرانی در سطح بین‌المللی به انتشار رساند، در حالی تور کنسرت این آلبوم را آغاز کرد که یلدا عباسی نوازنده دوتار خراسان نیز آنها را در این اجراها همراهی می‌کند.یلدا عباسی (نوازنده دوتار خراسان، خواننده آواز مقامی) که در قطعه «روازه طلایی» یا کریستوفر فون دایلن (سرپرست و آهنگ‌ساز گروه) همکاری کرده، در تور کنسرت ایسن‌گروه با عنوان آرن‌ا تور (Arena Tour) حضور دارد.آرن‌ا تور عنوان تازه‌ترین تور کنسرت‌های گروه مطرح شیلر است که از تاریخ هشتم می ۲۰۱۹ (۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۸) در آلمان آغاز شده و تاکنون، پنج کنسرت از این تورکنسرت، در شهرهای درسدن، لایپزیک، فرانکفورت، نورنبرگ و بیلفلد با حضور یلدا عباسی برگزار شده و این هنرمند ایرانی قرار است تا روز ۲۵ می در ۱۰ کنسرت دیگر ایسن‌گروه که در شهرهای ارفورت، هانوفر، کلن، اوپراهاوزن، منهایم، اشتوتگارت، مونیخ، برمن، هامبورگ و برلین برگزار می‌شود نیز حضور داشته باشد.مصطفی کبیری نماینده و تهیه‌کننده گروه شیلر در ایران ضمن اعلام خبر استقبال مخاطبان آلمانی از حضور یلدا عباسی در آرن‌ا تور، بیان کرد: طبق صحبتی که با کریستوفر فون دایلن، سرپرست گروه داشتیم، ایشان با توجه به استقبال تماشاگران و مخاطبان آلمانی و دیگر اعضای گروه از همراهی یلدا عباسی در آرن‌ا تور در تلاش است تا یلدا عباسی بتواند در تورها و اجراهای آینده نیز گروه را همراهی کند.

مفاک، هست‌ناهست

● **گالری مژده میزبان** نمایشگاه «مفاک، هست‌ناهست» افروز هوشک می‌شود.عصر جمعه ۲۷ اردیبهشت مجموعه «مفاک، هست‌ناهست» شامل هشت اثر از تازه‌ترین آثار افروز هوشک که در سالان گذشته خلق شده‌اند، در گالری مژده به نمایش درخواهد آمد.در این مجموعه افروز هوشنگ خط به مثابه مرز را از بین برده و واژه را به تکه‌پاره‌های ازهم‌جدا تبدیل کرده است تا نوعی، ازهم‌گسیختگی و تکه‌تکه‌شدن جهان انسانی کنونی را به تصویر بکشد.گذار افروز هوشک از سنت نقاشیخط به انتزاع در نقاشی مدرن، یک ساختارشکنی بی‌قدیوشرط است برای رسیدن به مفاهیمی که با زندگی انسان عصر مدرن همخوانی داشته باشد.نگاهی به سه مجموعه آثار افروز هوشنگ نشان می‌دهد که در مجموعه نخست، «مفاک،هست» خط به‌عنوان محور تصاویر، به صورت موجز در پی انتقال نوعی هستی‌شناختی و اتفاقا در واژه «هست» است. نوعی هستی‌انگاری از خود واژه «هست» با بهره‌گیری از قابلیت تصویری خط فارسی شروع می‌شود تا در مجموعه دوم به صامت‌ترین، ساکن‌ترین و بی‌جان‌ترین عنصر طبیعت، آن‌گونه که در ضرب‌المثل‌های عامیانه شهرت دارد، برسد؛ یعنی سنگ.خط‌نقاشی در مجموعه «مفاک، میانه هست‌ونیست» که سه‌سوزه اصلی آن سنگ‌ها هستند، یک گام به نقاشی نزدیک‌تر می‌شود. گالری مژده ۲۸ اردیبهشت به مناسبت روز جهانی موزه هم دیار خواهد بود و علاقه‌مندان می‌توانند از ساعت ۱۸ تا ۲۲ از این آثار دیدن کنند. این آثار در ادامه تا سوم خرداد همه‌روزه از ساعت ۱۶ تا ۲۰ در گالری مژده واقع در سعادت‌آباد، علامه شملی، خیابان هجدهم شرقی پلاک ۲۷ در معرض تماشاست.

شرح هزینه‌های سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر

● **گروه هنر**: انجمن هنرهای نمایشی مبلغ ۶۵۵۰۱۰۷۶۰۹۲۲ ریال را به عنوان جمع کل هزینه‌های صورت‌گرفته برای برگزاری سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر اعلام کرد.به گزارش روابطعمومی اداره کل هنرهای نمایشی، انجمن هنرهای نمایشی هزینه‌های انجام‌شده در سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر را به شرح زیر اعلام کرد (مبالغ به ریال است):
۱- هزینه‌های دبیرخانه ۱۵۹۰۰۶۵۲۰۰
۲- هزینه‌های مربوط به ارزیابی، انتخاب و داوری آثار ۳۰۳۷۷۰۵۰۰۰
۳- کمک هزینه‌های مربوط به آثار منتخب نمایشی در هشت بخش ۱۲۰۴۱۵۰۰۰۰۰
۴-روابطعمومی و تبلیغات به همراه هزینه‌های برگزاری مسابقه پوستر و عکس جشنواره و هزینه‌های سامانه فروش بلیت ۶۰۹۰۷۲۹۴۰۰۰
۵- هدایا و جایز و هزینه‌های امور اجرایی ۱۰۱۲۰۹۷۳۰۸۱۴
۶- امور بین‌الملل ۱۴۰۲۷۹۰۱۴۳۰۳۸۶
۷- تشریفات (پیوست‌های تشریفاتی همه بخش‌ها) ۸۰۷۸۵۱۰۴۴
۸- انتشارات و پژوهش ۵۴۸۰۹۷۰۰۰۰
۹- ویژه‌برنامه‌های ۴۰سالگی انقلاب اسلامی (کمک‌هزینه تولید پنج اثر، برگزاری رسمین ویژه ۴۰سالگی، نمایشگاه اسناد بخش ۴۰سالگی و تاریخ شفاهی تئاتر ایران) ۲۰۳۷۳۰۴۰۳۰۰۰
۱۰- بخش به‌علاوه فجر ۱۰۷۲۰۰۰۰۰۰۰۰
۱۱- همایش استانی ۷۰۱۵۲۰۳۶۴۰۰۰
۱۲- فجر استانی ۲۰۱۷۱۰۳۷۲۰۹۱۸
جمع کل ۶۵۵۰۱۰۷۶۰۹۶۲